

2023/2832

15.12.2023.

KOMISIJAS REGULA (ES) 2023/2832

(2023. gada 13. decembris)

**par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko
piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2015/1588 (2015. gada 13. jūlijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Valsts finansējums, kas atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, ir valsts atbalsts, un saskaņā ar Līguma 108. panta 3. punktu tas ir jāpaziņo Komisijai. Tomēr Padome, ievērojot Līguma 109. pantu, var noteikt atbalsta kategorijas, kas no minētās paziņošanas prasības ir atbrīvotas. Saskaņā ar Līguma 108. panta 4. punktu Komisija var pieņemt regulas par minētajām valsts atbalsta kategorijām. Regulā (ES) 2015/1588 Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu nolēma, ka viena šāda kategorija varētu būt *de minimis* atbalsts (t. i., atbalsts, kas piešķirts vienam un tam pašam uzņēmumam konkrētā laikposmā un nepārsniedz noteiktu summu). Pamatojoties uz to, tiek uzskatīts, ka *de minimis* atbalsts neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, un tāpēc paziņošanas procedūra uz to neattiecas.
- (2) Komisija daudzos lēmumos ir skaidrojusi jēdzienu "atbalsts" Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē. Komisija ir arī noteikusi savu politiku attiecībā uz *de minimis* robežlielumu, kuru nepārsniedzot drīkst uzskatīt, ka Līguma 107. panta 1. punkts nav piemērojams.
- (3) Komisijas pieredze, ko tā guvusi, piemērojot valsts atbalsta noteikumus uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi Līguma 106. panta 2. punkta izpratnē, liecina, ka robežlielums, zem kura šādiem uzņēmumiem piešķirtās priekšrocības var uzskatīt par tādām, kas neietekmē dalībvalstu savstarpējo tirdzniecību vai nerada vai nedraud radīt konkurences izkropļojumus, dažos gadījumos var atšķirties no vispārējā *de minimis* robežlieluma, kas noteikts Komisijas Regulā (ES) 2023/2831 ⁽²⁾. Vismaz dažas no minētajām priekšrocībām visticamāk būs kompensācija par papildu izmaksām, kas saistītas ar pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu. Turklāt daudzām darbībām, kas kvalificējas kā pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, ir ierobežota teritoriālā darbības joma. Saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 360/2012 ⁽³⁾ 2. panta 2. punktu atbalsts, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, būtu jāuzskata par tādu, kas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm vai nerada vai nedraud radīt konkurences izkropļojumus, ja kopējā atbalsta summa, kas piešķirta pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanai, nepārsniedz 500 000 EUR jebkurā trīs fiskālo gadu periodā.

⁽¹⁾ OV L 248, 24.9.2015., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Regula (ES) 2023/2831 (2023. gada 13. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>).

⁽³⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 360/2012 (2012. gada 25. aprīlis) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 114, 26.4.2012., 8. lpp.).

- (4) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot Regulu (ES) Nr. 360/2012, ir lietderīgi pielāgot *de minimis* noteikumus attiecībā uz atbalstu pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, lai atspoguļotu dažus no pielāgojumiem, kas veikti vispārējā *de minimis* Regulā (ES) 2023/2831, nolūkā nodrošināt konsekveni, vienlaikus ņemot vērā pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi specifiskās iezīmes.
- (5) Ir arī lietderīgi robežlielumu, kas noteikts *de minimis* atbalstam, ko viens vienots uzņēmums jebkurā triju gadu periodā var saņemt no vienas dalībvalsts, palielināt līdz 750 000 EUR. Minētais robežlielums atspoguļo inflāciju kopš Regulas (ES) Nr. 360/2012 stāšanās spēkā un paredzamo notikumu gaitu šīs regulas spēkā esības laikā. Minētais robežlielums ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka par ikvienu šīs regulas darbības jomā ietilpstošo pasākumu drīkst uzskatīt, ka tas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences izkropļojumus.
- (6) Dalībvalsts piešķirtais valsts atbalsts būtu jāņem vērā, pat ja tas ir pilnībā vai daļēji finansēts no Savienības izcelsmes resursiem, kas ir minētais dalībvalsts kontrolē. Nedrīkstētu pastāvēt iespēja atbalstu, kas pārsniedz *de minimis* robežlielumu, sadalīt mazākās daļās, lai panāktu šo daļu atbilstību šīs regulas darbības jomai.
- (7) Uzņēmums Līguma konkurences noteikumu nozīmē ir ikviens subjekts – fiziska vai juridiska persona, kas veic saimniecisku darbību, – neatkarīgi no tā juridiskā statusa un finansēšanas veida⁽⁴⁾. Eiropas Savienības Tiesa ir precizējusi, ka struktūra, kurai “pieder kapitāldaļu kontrolpakete kādā sabiedrībā” un kura “šo kontroli īsteno, tieši vai netieši ietekmējot sabiedrības pārvaldību”, ir jāuzskata par tādu, kas piedalās šīs sabiedrības veiktajā saimnieciskajā darbībā. Tāpēc pats subjekts ir uzskatāms par uzņēmumu Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē⁽⁵⁾. Tiesa ir atzinusi, ka visi subjekti, kurus (juridiski vai faktiski) kontrolē viens un tas pats subjekts, jāuzskata par vienu vienotu uzņēmumu⁽⁶⁾.
- (8) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un samazinātu administratīvo slogu, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs un izsmelošs saraksts ar kritērijiem, pēc kuriem noteikt, kad divi vai vairāki vienas dalībvalsts uzņēmumi būtu jāuzskata par vienu vienotu uzņēmumu. No “saistītu uzņēmumu” noteikšanas kritērijiem, kas ir iegājušies kā daļa no mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) definīcijas Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK⁽⁷⁾ un Komisijas Regulas (ES) Nr. 651/2014⁽⁸⁾ I pielikumā, Komisija ir atlasījusi tos kritērijus, kas ir piemēroti šīs regulas mērķu sasniegšanai. Ņemot vērā šīs regulas darbības jomu, minētie kritēriji būtu jāpiemēro gan MVU, gan lieliem uzņēmumiem, un minētajiem kritērijiem būtu jānodrošina, ka saistītu uzņēmumu grupu *de minimis* noteikuma piemērošanas nolūkā uzskata par vienu vienotu uzņēmumu. Tomēr, kā atzīts Līguma 14. pantā, vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumi ieņem īpašu vietu Savienības kopīgajās vērtībās un tiem ir īpaša nozīme sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšanā. Vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem vajadzētu būt pēc iespējas pilnīgāk apmierināt lietotāju vajadzības, un dalībvalstīm vajadzētu spēt apmierināt šīs vajadzības vispiemērotākajā veidā, ņemot vērā katras dalībvalsts specifiku, jo īpaši attiecībā uz sociālo pakalpojumu sniegšanu. Šā iemesla dēļ uzņēmumi, kas sniedz vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumus un kuriem nav savstarpējas saiknes, izņemot to, ka katram no tiem ir tieša saikne ar vienu un to pašu publisko struktūru vai struktūrām vai ar vienu un to pašu bezpeļņas struktūru vai struktūrām, nebūtu jāuzskata par savstarpēji saistītiem. Tādējādi būtu jāņem vērā īpašā situācija, kādā ir vienas un tās pašas publiskās struktūras vai struktūru vai vienas un tās pašas bezpeļņas struktūras vai struktūru kontrolētie uzņēmumi, kuriem var būt neatkarīgas lemtāšanas pilnvaras.

⁽⁴⁾ Tiesas 2006. gada 10. janvāra spriedums *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze* un citi, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 107. punkts.

⁽⁵⁾ Turpat, 112. un 113. punkts.

⁽⁶⁾ Tiesas 2002. gada 13. jūnija spriedums *Niederlande/Komisija*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

⁽⁷⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (*Commission Recommendation 2003/361/EC of 6 May 2003 concerning the definition of micro, small and medium-sized enterprises*) (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 651/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu (OV L 187, 26.6.2014., 1. lpp.).

- (9) Šī regula būtu jāpieņem tikai atbalstam, kas piešķirts pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanai. Atbalsta saņēmējam uzņēmumam vajadzētu būt rakstveidā vai elektroniskā veidā pilnvarotam sniegt tādu pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, attiecībā uz kuru atbalsts tiek piešķirts. Lai gan pilnvarojuma aktā būtu jāinformē uzņēmums par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, attiecībā uz kuru atbalsts ir piešķirts, tajā nav obligāti jāiekļauj visa detalizētā informācija, kas izklāstīta Komisijas Lēmuma 2012/21/ES ⁽⁹⁾ 4. pantā.
- (10) Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro primārās ražošanas nozarēm (jo īpaši lauksaimniecības produktu primārajai ražošanai, un zvejas un akvakultūras produktu primārajai ražošanai), apstākli, ka pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi šajās jomās uzņēmumiem tiek uzticēti reti, kā arī risku, ka Līguma 107. panta 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem tomēr varētu atbilst atbalsta summa, kas ir mazāka par šajā regulā noteikto atbalsta robežlielumu, šī regula nebūtu jāpieņem minētajām nozarēm.
- (11) Ņemot vērā līdzības starp lauksaimniecības produktu un nelauksaimniecības produktu pārstrādi un tirdzniecību, šī regula būtu jāpieņem lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Šajā saistībā par pārstrādi vai tirdzniecību nebūtu uzskatāmas ne saimniecībā veiktās darbības, kas vajadzīgas, lai produktu sagatavotu pirmajai pārdošanai (piemēram, ražas novākšana, graudaugu plaušana un kulšana vai olu iepakšana), ne pirmā pārdošana tālākpārdevējiem vai pārstrādātājiem, un tāpēc šī regula nebūtu jāpieņem šādām darbībām.
- (12) Tāpat, ņemot vērā zvejas un akvakultūras produktu apstrādes un tirdzniecības darbību raksturu un šo darbību līdzības ar citām apstrādes un tirdzniecības darbībām, šī regula būtu jāpieņem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar zvejas un akvakultūras produktu apstrādi un tirdzniecību, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Šajā saistībā par pārstrādi vai tirdzniecību nebūtu uzskatāmas ne saimniecībā vai uz kuģa veiktās darbības, lai dzīvnieku vai augu sagatavotu pirmajai pārdošanai (ieskaitot sagriešanu, filetēšanu vai sasaldēšanu), ne pirmā pārdošana tālākpārdevējiem vai pārstrādātājiem, un tāpēc šī regula nebūtu jāpieņem šādām darbībām.
- (13) Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi, ka, tiklīdz Savienība ir pieņēmusi tiesību aktu par tirgus kopīgu organizāciju konkrētā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās ⁽¹⁰⁾. Šā iemesla dēļ šī regula nebūtu piemērojama atbalstam, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz lauksaimniecības nozarē nopirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu. Tāpat tā nebūtu piemērojama atbalstam, kas saistīts ar pienākumu šajā atbalstā dalīties ar primārajiem lauksaimniecības ražotājiem. Šie principi attiecas arī uz zvejniecības un akvakultūras nozari.
- (14) Šī regula nebūtu piemērojama eksporta atbalstam un atbalstam, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vai pakalpojumu vietā tiek izmantoti vietējie. Tā jo īpaši nebūtu piemērojama atbalstam izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās dalībvalstīs vai trešās valstīs. Eiropas Savienības Tiesa ir lēmusi, ka ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1998/2006 ⁽¹¹⁾ "netiek izslēgts jebkurš atbalsts, kas varētu ietekmēt eksportu, bet tikai tāds, kura būtība tā struktūras dēļ ir atbalstīt pārdošanu citā valstī", un ka "atbalsts ieguldījumos – ciktāl tas vienādi vai otrādi tā jēgas un apjoma dēļ nav izteikts eksportēto produktu apmērā – nav pieskaitāms pie "atbalsta ar eksportu saistītām darbībām" Regulas (EK) Nr. 1998/2006 1. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē un tādēļ neietilpst šīs tiesību normas piemērošanas jomā, pat ja šādi veicināts ieguldījums ļaut attīstīt eksportam paredzētus produktus" ⁽¹²⁾. Atbalstu par izdevumiem saistībā ar dalību tirdzniecības izstādēs vai par izdevumiem pētījumu vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai esoša produkta laišanai jaunā tirgū citā dalībvalstī vai trešā valstī, parasti neuzskata par eksporta atbalstu.

⁽⁹⁾ Komisijas Lēmums 2012/21/ES (2011. gada 20. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 7, 11.1.2012., 3. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums Francija/Komisija, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, 31. punkts.

⁽¹¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1998/2006 (2006. gada 15. decembris) par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).

⁽¹²⁾ Tiesas 2018. gada 28. februāra spriedums ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bulgaria un citi, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, 55. un 56. punkts.

- (15) Trīs gadu laikposms šīs regulas vajadzībām būtu jāvērtē kā slidošs periods. Attiecībā uz katru jaunu *de minimis* atbalsta piešķiršanu jāņem vērā *de minimis* atbalsta kopsumma, kas piešķirta iepriekšējos trīs gados.
- (16) Ja uzņēmums darbojas gan kādā no nozarēm, kuras ir izslēgtas no šīs regulas darbības jomas, gan citās nozarēs vai veic citas darbības, šī regula būtu jāpiemēro attiecībā uz šīm citām nozarēm un darbībām ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts, izmantojot tādus piemērotus līdzekļus kā darbību nošķiršana vai uzskaites nodalīšana, nodrošina, ka darbības izslēgtajās nozarēs negūst labumu no *de minimis* atbalsta. Šis pats princips būtu piemērojams, ja uzņēmums darbojas nozarēs, kurās piemērojami zemāki *de minimis* robežlielumi. Ja uzņēmums nevar nodrošināt, ka darbības nozarēs, kurās piemērojami zemāki *de minimis* robežlielumi, gūst labumu no *de minimis* atbalsta tikai apmērā, kas atbilst šiem zemākajiem robežlielumiem, viszemākais robežlielums būtu jāpiemēro visām uzņēmuma darbībām.
- (17) Būtu jāievieš noteikumi, kas nodrošina, ka nav iespējams apiet atbalsta maksimālo intensitāti, kura noteikta atbilstošajās regulās par valsts atbalstu vai Komisijas lēmumos. Būtu jāparedz arī skaidri noteikumi par kumulāciju.
- (18) Šī regula neizslēdz iespēju, ka pasākums netiek uzskatīts par valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē, to pamatojot ar šajā regulā neizklāstītiem apsvērumiem, piemēram, ja pasākums atbilst tirgus ekonomikas dalībnieka principam vai neparedz valsts līdzekļu nodošanu. Jo īpaši Savienības finansējums, kuru centrāli pārvalda Komisija un kurš nav dalībvalsts tiešā vai netiešā kontrolē, nav uzskatāms par valsts atbalstu un nebūtu jāņem vērā, nosakot, vai ir pārsniegts šajā regulā noteiktais robežlielums.
- (19) Šajā regulā nav aptvertas visas situācijas, kad pasākums, iespējams, neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences izkropļojumus. Ir iespējamās situācijas, kurās saņēmējs attiecīgās preces vai pakalpojumus piedāvā ierobežotā dalībvalsts teritorijā (piemēram, salu reģionā vai tālākā reģionā) un šis saņēmējs diez vai piesaistītu klientus no citām dalībvalstīm, tāpēc nav paredzams, ka pasākums izraisītu vērā ņemamu ietekmi uz pārrobežu ieguldījumu vai uzņēmējdarbības apstākļiem. Šādi pasākumi būtu jānovērtē katrā gadījumā atsevišķi.
- (20) Šai regulai nevajadzētu ietekmēt Regulas (ES) 2023/2831 piemērošanu uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi. Dalībvalstīm būtu jāsaņem brīva izvēle izmantot vai nu šo regulu, vai arī Regulu (ES) 2023/2831 attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu.
- (21) Tiesa savā *Altmark* spriedumā⁽¹³⁾ ir norādījusi vairākus nosacījumus, kuri jāizpilda, lai kompensācija par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu nebūtu valsts atbalsts. Šie nosacījumi nodrošina, ka kompensācija, kas nepārsniedz neto izmaksas, kuras efektīvam uzņēmumam radušās, sniedzot vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu, nav valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē. Ja šie nosacījumi netiek ievēroti, kompensācija ir valsts atbalsts, kuru var atzīt par saderīgu, pamatojoties uz piemērojamajiem Savienības noteikumiem. Lai novērstu šīs regulas piemērošanu ar nolūku apiet *Altmark* spriedumā norādītos nosacījumus un lai novērstu, ka *de minimis* atbalsts, kas piešķirts, pamatojoties uz šo regulu, ietekmē tirdzniecību tā kumulēšanas dēļ ar citām kompensācijām par to pašu pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, *de minimis* atbalsts, ko piešķir, pamatojoties uz šo regulu, nebūtu jākumulē ar nekādu citu kompensāciju par šo pašu pakalpojumu neatkarīgi no tā, vai tā ir valsts atbalsts saskaņā ar *Altmark* spriedumu vai saderīgs valsts atbalsts saskaņā ar Lēmumu 2012/21/ES vai saskaņā ar Komisijas paziņojumu "Eiropas Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu"⁽¹⁴⁾.

⁽¹³⁾ Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedums *Altmark Trans GmbH un Regierungspräsidentin Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH un Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, 88.–93. punkts.

⁽¹⁴⁾ Komisijas paziņojums "Eiropas Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu (2011)" (OV C 8, 11.1.2012., 15. lpp.).

- (22) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula būtu jāpiemēro tikai tādām *de minimis* atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš aprēķināt precīzo bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams *de minimis* atbalsts"). Šādus precīzus aprēķinus ir iespējams veikt, piemēram, dotācijām, procentu likmju subsīdijām, nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem vai citiem instrumentiem, kuros ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums. Maksimālā apjoma noteikšana nozīmē, ka tad, ja atbalsta precīzā summa nav zināma, dalībvalstij ir jāpieņem, ka šī summa ir vienāda ar maksimālo apjomu pasākumam, lai tādējādi tiktu nodrošināts, ka vairāki atbalsta pasākumi kopā nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, un lai piemērotu kumulācijas noteikumus.
- (23) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* robežlieluma pareizas piemērošanas labad visām dalībvalstīm būtu jāpiemēro viena un tā pati aprēķinu metode, lai aprēķinātu kopējo piešķirtā atbalsta summu. Lai atvieglotu šo aprēķinu, atbalsta summas, kas nav naudas līdzekļu dotācijas, būtu jāizsaka ar to dotācijas bruto ekvivalentu. Lai aprēķinātu bruto dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav dotācijas, un vairākās daļās maksājamam atbalstam, ir jāizmanto šā atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošās tirgus procentu likmes. Lai veicinātu valsts atbalsta noteikumu vienveidīgu, pārredzamu un vienkāršu piemērošanu, piemērojamajām tirgus likmēm šīs regulas nolūkiem vajadzētu būt atsaucies likmēm, kas noteiktas saskaņā ar Komisijas paziņojumu par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu ⁽¹⁵⁾.
- (24) Atbalsts aizdevumu veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts aizdevumu veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras ir spēkā atbalsta piešķiršanas laikā. Lai vienkāršotu neliela apjoma īstermiņa aizdevumu izskatīšanu, ir jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan aizdevuma apjomu, gan ilgumu. Par aizdevumiem, kuriem ir nodrošinājums vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un kuri nepārsniedz vai nu 3 750 000 EUR un piecu gadu ilgumu, vai 1 875 000 EUR un 10 gadu ilgumu, var uzskatīt, ka to dotācijas bruto ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Šāds aprēķins balstās Komisijas pieredzē un atspoguļo inflāciju kopš Regulas (ES) Nr. 360/2012 stāšanās spēkā un paredzamo inflācijas attīstību šīs regulas piemērošanas laikā. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt dotācijas bruto ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu (piemēram, tāpēc, ka uzņēmumam tiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra vai tas atbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru), šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.
- (25) Atbalsts kapitāla iepludināšanas veidā nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot gadījumus, kad iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, kā tie minēti pamatnostādņēs par riska finansējumu ⁽¹⁶⁾, nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar attiecīgo pasākumu nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.-
- (26) Atbalsts garantiju veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts garantiju veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu atbalstu, ja dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas attiecīgajam uzņēmumu veidam noteiktas Komisijas paziņojumā ⁽¹⁷⁾. Šajā regulā būtu jāparedz skaidri noteikumi, kas ņem vērā gan pamatā esošā aizdevuma apjomu, gan garantijas ilgumu. Skaidru noteikumu ieviešanai būtu jāpalīdz vienkāršot pieeju īstermiņa garantijām, ar kurām nodrošina līdz 80 % no samērā neliela aizdevuma, ja zaudējumus proporcionāli un vienādi cieš aizdevējs un galvotājs, un neto atgūtās summas, kas radušās no aizdevuma atgūšanas no aizņēmēja sniegtā nodrošinājuma, proporcionāli samazina aizdevēja un galvotāja zaudējumus. Šie noteikumi nebūtu piemērojami garantijām par pamatā esošajiem darījumiem, kas nav aizdevumi, piemēram, garantijām par pašu kapitāla darījumiem. Pamatojoties uz Komisijas pieredzi un ņemot vērā inflāciju kopš Regulas (ES)

⁽¹⁵⁾ Komisijas paziņojums par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Komisijas paziņojums "Pamatnostādnes par valsts atbalstu, kura mērķis ir veicināt riska finansējuma ieguldījumus" (OV C 508, 16.12.2021., 1. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Piemēram, Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

Nr. 360/2012 stāšanās spēkā un paredzamo inflācijas attīstību šīs regulas spēkā esības laikā, būtu jāuzskata, ka garantijas bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu, ja: i) garantija nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma; ii) garantētā summa nepārsniedz 5 625 000 EUR un iii) garantijas ilgums nepārsniedz 5 gadus. Tas pats attiecas, ja i) garantija nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma; ii) garantētā summa nepārsniedz 2 813 036 EUR un iii) garantijas ilgums nepārsniedz 10 gadus.

- (27) Turklāt garantiju dotācijas bruto ekvivalenta aprēķināšanai dalībvalstis var izmantot metodi, kura ir paziņota Komisijai saskaņā ar citu tajā laikā piemērojamu Komisijas regulu valsts atbalsta jomā un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam ⁽¹⁸⁾ vai tam sekojošam paziņojumam. Dalībvalstis to var darīt tikai tad, ja akceptētā metode tieši attiecas uz tā veida garantiju un pamatā esošu darījumu, par kuriem ir runa šīs regulas piemērošanas kontekstā.
- (28) Pamatojoties uz dalībvalsts paziņojumu, Komisijai būtu jāpārbauda, vai pasākums, kas nav dotācija, aizdevums, garantija, kapitāla iepludināšana vai riska finansēšanas pasākums pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumu veidā, nepārsniedzams nodokļu atbrīvojums vai cits instruments, kurā ir paredzēts maksimālais apjoms, atbilst dotācijas bruto ekvivalentam, kurš nepārsniedz *de minimis* robežlielumu, un vai tādējādi uz šādu pasākumu varētu attiekties šī regula.
- (29) Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka valsts atbalsta noteikumi tiek ievēroti un atbilst lojālas sadarbības principam, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā. Dalībvalstīm būtu jāveicina šā uzdevuma izpilde, izveidojot nepieciešamos instrumentus, kas nodrošina, ka *de minimis* atbalsta kopsumma, kura piešķirta vienam vienotam uzņēmumam par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu saskaņā ar *de minimis* noteikumu, nepārsniedz kopējo pieļaujamo robežlielumu. Dalībvalstīm būtu jāuzrauga piešķirtais atbalsts ar mērķi nodrošināt, ka šajā regulā noteiktais robežlielums netiek pārsniegts un tiek ievēroti kumulācijas noteikumi. Lai izpildītu minēto pienākumu, dalībvalstīm valsts vai Savienības līmeņa centrālajā reģistrā ne vēlāk kā no 2026. gada 1. janvāra būtu jāsniedz pilnīga informācija par piešķirto *de minimis* atbalstu un jāpārbauda, vai jauna atbalsta piešķiršana nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu. Centrālais reģistrs palīdzēs samazināt administratīvo slogu uzņēmumiem. Tiem saskaņā ar šo regulu vairs nebūs jāizseko un jādeklarē nekāds cits saņemtais *de minimis* atbalsts, tiklīdz centrālajā reģistrā būs dati par trim gadiem. Šajā regulā kontrole par atbilstību šajā regulā noteiktajam robežlielumam principā balstās uz centrālajā reģistrā iekļauto informāciju.
- (30) Katra dalībvalsts var izveidot valsts centrālo reģistru. Var turpināt izmantot esošos valstu centrālos reģistrus, kas atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām. Komisija izveidos Savienības līmeņa centrālu reģistru, ko dalībvalstis varēs izmantot no 2026. gada 1. janvāra.
- (31) Ņemot vērā to, ka administratīvais slogs un regulatīvie šķēršļi rada problēmas lielākajai daļai MVU un ka Komisijas mērķis ir par 25 % samazināt no ziņošanas prasībām izrietošo slogu ⁽¹⁹⁾, jebkurš centrālais reģistrs būtu jāizveido tā, lai samazinātu administratīvo slogu. Labu administratīvo praksi, piemēram, vienotās digitālās vārtejas regulā ⁽²⁰⁾ noteikto, var izmantot par atsauci Savienības līmeņa centrālā reģistra un valstu centrālo reģistru izveidei un darbībai.

⁽¹⁸⁾ Komisijas paziņojums par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "MVU paredzētu atvieglojumu pakete" (COM(2023) 535 final).

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

- (32) Pārredzamības noteikumu mērķis ir panākt labāku atbilstību, lielāku pārskatatbildību, profesionālizvērtēšanu un galu galā efektīvāku publisko līdzekļu izlietojumu. Atbalsta saņēmēja vārda vai nosaukuma publicēšana centrālajā reģistrā kalpo leģitīmajām pārredzamības interesēm, sniedzot sabiedrībai informāciju par dalībvalstu līdzekļu izmantošanu. Tā nepamatoti neskar saņēmēju tiesības uz personas datu aizsardzību, ja vien personas dati centrālajā reģistrā tiek publicēti saskaņā ar Savienības noteikumiem par datu aizsardzību ⁽²¹⁾. Dalībvalstīm būtu jābūt iespējai vajadzības gadījumā pseidonimizēt konkrētus ierakstus, lai nodrošinātu atbilstību Savienības datu aizsardzības noteikumiem.
- (33) Ar šo regulu būtu jāievieš virkne nosacījumu, saskaņā ar kuriem jebkuru pasākumu, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, var uzskatīt par tādu, kas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences izkropļojumus. Šā iemesla dēļ, ja ir izpildīti visi šajā regulā paredzētie nosacījumi, regulai būtu jāattiecas arī uz atbalstu, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā. Līdzīgi atbalsts, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 360/2012 kritērijiem un kas piešķirts laikā no 2012. gada 29. aprīļa līdz 2023. gada 31. decembrim, būtu jāuzskata par atbrīvotu no paziņošanas pienākuma, kas noteikts Līguma 108. panta 3. punktā.
- (34) Ņemot vērā, cik bieži parasti ir jāpārskata valsts atbalsta politika, šīs regulas piemērošanas periodam vajadzētu būt ierobežotam. Ar šo regulu aizstāj Regula (EK) Nr. 360/2012 pēc tās termiņa beigām.
- (35) Ja šīs regulas piemērošanas termiņš beigtos un netiktu pagarināts, būtu jāpiešķir dalībvalstīm sešu mēnešu pielāgošanās periods attiecībā uz *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šī regula,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Šī regula ir piemērojama atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi visās nozarēs, izņemot:
- a) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar zvejas un akvakultūras produktu primāro ražošanu;
 - b) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar zvejas un akvakultūras produktu pārstrādi un tirdzniecību, ja atbalsta summa ir noteikta, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu;
 - c) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu;
 - d) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu pārstrādi un tirdzniecību, vienā no šādiem gadījumiem:
 - i) ja atbalsta summa ir noteikta, pamatojoties uz šādu produktu, kurus attiecīgais uzņēmums iepircis no primārajiem ražotājiem vai laidis tirgū, cenu vai daudzumu;
 - ii) ja atbalstu piešķir ar nosacījumu, ka to daļēji vai pilnībā nodod primārajiem ražotājiem;
 - e) atbalstu, kurš piešķirts darbībām, kas saistītas ar eksportu uz trešām valstīm vai dalībvalstīm, tas ir, atbalstu, kas tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, izplatīšanas tīkla izveidi un darbību vai citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām;
 - f) atbalstu, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču un pakalpojumu vietā tiek izmantotas vietējās preces un pakalpojumi.

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

2. Ja uzņēmums darbojas gan vienā no nozarēm, kas minētas 1. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā, gan vienā vai vairākās citās nozarēs, uz kurām attiecas šīs regulas darbības joma, vai citās darbības sfērās, uz kurām attiecas šīs regulas darbības joma, atbalstam, ko piešķir pēdējām minētajām nozarēm vai darbības sfērām, šo regulu piemēro ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību nodalīšana vai uzskaites nodalīšana nodrošina, ka darbības nozarēs, kuras ir izslēgtas no šīs regulas darbības jomas, negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar šo regulu.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "lauksaimniecības produkti" ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, izņemot zvejas un akvakultūras produktus, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013 ⁽²⁾ darbības joma;
- b) "primārā lauksaimnieciskā ražošana" ir Līguma I pielikumā minēto zemkopības un lopkopības produktu ražošana, neveicot nekādas papildu darbības, kas izmainītu šādu produktu iedabu;
- c) "lauksaimniecības produktu pārstrāde" ir jebkura ar lauksaimniecības produktu veikta darbība, kuras rezultātā tiek iegūts produkts, kurš arī ir lauksaimniecības produkts, izņemot saimniecībā veiktas darbības, kas vajadzīgas, lai dzīvnieku vai augu produktu sagatavotu pirmajai pārdošanai;
- d) "lauksaimniecības produktu tirdzniecība" ir lauksaimniecības produkta turēšana vai izlikšana pārdošanai, piedāvāšana pārdošanai, piegāde vai jebkāda cita veida laišana tirgū, izņemot primārā ražotāja veiktu pirmo pārdošanu tālākpārdevējiem vai pārstrādātājiem un visas darbības, kurās produktu sagatavo šādai pirmajai pārdošanai; primārā ražotāja veiktu pārdošanu galapatērētājiem par lauksaimniecības produktu tirdzniecību uzskata tad, ja tā notiek šim nolūkam paredzētās atsevišķās telpās;
- e) "zvejas un akvakultūras produkti" ir produkti, kas definēti Regulas (ES) Nr. 1379/2013 5. panta a) un b) punktā;
- f) "zvejas un akvakultūras produktu primārā ražošana" ir visas darbības, kas saistītas ar ūdens organismu zveju, audzēšanu vai kultivēšanu, kā arī darbības saimniecībā vai uz kuģa, kas vajadzīgas, lai dzīvnieku vai augu sagatavotu pirmajai pārdošanai, ieskaitot sagriešanu, filetēšanu vai sasaldēšanu, un pirmā pārdošana tālākpārdevējiem vai pārstrādātājiem;
- g) "zvejas un akvakultūras produktu apstrāde un tirdzniecība" ir visas darbības, kas ietver pārkraušanu, apstrādi un transformāciju, kuras veic pēc izkraušanas vai – akvakultūras gadījumā – ieguves un pēc kuru veikšanas iegūst pārstrādātu produktu, kā arī šādu produktu izplatīšanu;
- h) "bezpeļņas struktūra" ir struktūra neatkarīgi no tās juridiskā statusa (kas organizēta saskaņā ar publiskajām vai privātajām tiesībām) vai finansēšanas veida, kuras galvenais mērķis ir veikt sociālus uzdevumus, kura reinvestē visu peļņu un kura galvenokārt iesaistās nekomerciālā darbībā. Ja šāda struktūra veic arī komerciālu darbību, tai ir jānodrošina šīs komerciālās darbības finansējuma, izmaksu un ieņēmumu atsevišķa uzskaitē no nekomerciālām darbībām;

2. šajā regulā "viens vienots uzņēmums" nozīmē visus uzņēmumus, kuru starpā pastāv vismaz vienas no šādām attiecībām:

- a) vienam uzņēmumam ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā;
- b) vienam uzņēmumam ir tiesības iecelt vai atlaist cita uzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu;
- c) vienam uzņēmumam ir tiesības īstenot dominējošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai saskaņā ar tā dibināšanas līguma klauzulu vai statūtiem;

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

- d) viens uzņēmums, kas ir cita uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks, vienpersoniski kontrolē akcionāru vai dalībnieku vairākuma balsstiesības minētajā uzņēmumā saskaņā ar vienošanos, kas panākta ar pārējiem minētā uzņēmuma akcionāriem vai dalībniekiem.

Uzņēmumi, kuriem kādas no a)–d) apakšpunktā minētajām attiecībām pastāv ar vienu vai vairāku citu uzņēmumu starpniecību, arī ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu. Tomēr šajā regulā uzņēmumus, kas sniedz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus, kuriem nav savstarpējas saiknes, izņemot to, ka katram no tiem ir tieša saikne ar vienu un to pašu publisko struktūru vai struktūrām vai ar vienu un to pašu bezpeļņas struktūru vai struktūrām, neuzskata par vienu vienotu uzņēmumu.

3. pants

***De minimis* atbalsts**

1. Atbalsta pasākumus, kas piešķirti uzņēmumiem par pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu, uzskata par neatbilstošiem visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādēļ tiem nepiemēro Līguma 108. panta 3. punktā paredzēto paziņošanas prasību, ja tie atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.
2. Kopējais *de minimis* atbalsts, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam uzņēmumam, kurš sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, nevienā trīs gadu periodā nepārsniedz 750 000 EUR.
3. *De minimis* atbalstu uzskata par piešķirtu brīdī, kad uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu ir piešķirtas likumīgās tiesības saņemt atbalstu, neatkarīgi no datuma, kurā *de minimis* atbalsts uzņēmumam izmaksāts.
4. Robežlielumu, kas noteikts 2. punktā, piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida vai izvirzītā mērķa un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Savienības izcelsmes resursiem.
5. Lai piemērotu 2. punktā noteikto robežlielumu, atbalstu izsaka naudas līdzekļu dotācijas veidā. Visi izmantojamie skaitļi ir bruto skaitļi – pirms nodokļu atskaitīšanas vai citu atskaitījumu veikšanas. Ja atbalstu nepiešķir kā dotāciju, atbalsta summa ir atbalsta dotācijas bruto ekvivalents.
6. Atbalstu, kas izmaksājams vairākos daļu maksājumos, diskontē atbilstīgi tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, ko izmanto diskontēšanai, ir atbalsta piešķiršanas laikā piemērojamā diskonta likme.
7. Ja, piešķirot jaunu *de minimis* atbalstu pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, tiktu pārsniegts 2. punktā noteiktais robežlielums, šo regulu nepiemēro minētajam jaunajam atbalstam.
8. Kad uzņēmumu apvienošanās vai iegādes gadījumā nosaka, vai ar jaunu *de minimis* atbalstu jaunajam uzņēmumam vai uzņēmumam, kas veic iegādi, netiks pārsniegts 2. punktā noteiktais robežlielums, ņem vērā visu katram apvienošanās iesaistītajam uzņēmumam iepriekš piešķirto *de minimis* atbalstu. Pirms apvienošanās vai iegādes likumīgi piešķirtais *de minimis* atbalsts arī pēc tam tiek uzskatīts par likumīgu.
9. Ja vienu uzņēmumu sadala divos vai vairākos atsevišķos uzņēmumos, pirms sadalīšanas piešķirto *de minimis* atbalstu attiecina uz uzņēmumu, kurš no šā atbalsta guvis labumu un kurš principā ir uzņēmums, kas pārņem darbības, kurām tika izmantots attiecīgais *de minimis* atbalsts. Ja šāda attiecināšana nav iespējama, attiecīgo *de minimis* atbalstu attiecina proporcionāli, pamatojoties uz jauno uzņēmumu pašu kapitāla bilances vērtību sadales faktiskajā datumā.

4. pants

Dotācijas bruto ekvivalenta aprēķins

1. Šo regulu piemēro vienīgi atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt dotācijas bruto ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams *de minimis* atbalsts").

2. Atbalstu dotāciju vai procentu likmju subsīdiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu.
3. Atbalstu aizdevumu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:
 - a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra un tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz "B-" kredītreitingam, un vai nu
 - b) aizdevuma nodrošinājums ir vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un aizdevuma summa nepārsniedz 3 750 000 EUR piecu gadu laikā vai 1 875 000 EUR desmit gadu laikā; ja aizdevuma summa ir mazāka par minētajām summām vai aizdevums ir piešķirts uz mazāk nekā attiecīgi pieciem vai desmit gadiem, aizdevuma dotācijas bruto ekvivalentu aprēķina, izmantojot atbilstīgu proporciju, no robežlieluma, kas noteikts šīs regulas 3. panta 2. punktā, vai
 - c) dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz piešķiršanas laikā piemērojamo atsaucē likmi.
4. Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz 3. panta 2. punktā noteikto robežlielumu.
5. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja vienam vienotam uzņēmumam nodrošinātais kapitāls nepārsniedz 3. panta 2. punktā noteikto robežlielumu.
6. Atbalstu garantiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:
 - a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra un tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz "B-" kredītreitingam, un vai nu
 - b) nevienu brīdi garantija nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, aizdevējs un galvotājs proporcionāli un vienādā veidā cieš zaudējumus, neto atgūtās summas, kas radušās no aizdevuma atgūšanas no aizņēmēja sniegtā nodrošinājuma, proporcionāli samazina aizdevēja un galvotāja zaudējumus un vai nu garantētā summa ir 5 625 000 EUR un garantijas ilgums ir 5 gadi, vai arī garantētā summa ir 2 813 036 EUR un garantijas ilgums ir 10 gadi; ja garantētā summa ir mazāka par minētajām summām vai garantijas ilgums ir mazāks nekā attiecīgi pieci vai desmit gadi, šīs garantijas bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgu proporciju no attiecīgās augšējās robežas, kas noteikta 3. panta 2. punktā; vai
 - c) dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz Komisijas paziņojumā noteiktām drošības zonas prēmijām, vai
 - d) pirms īstenošanas:
 - i) garantijas dotācijas bruto ekvivalenta aprēķināšanai izmantotā metode ir paziņota Komisijai saskaņā ar citu tajā laikā piemērojamo Komisijas regulu valsts atbalsta jomā un Komisija šo metodi ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, un
 - ii) minētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā.
7. Atbalstu citu instrumentu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja instrumentā ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts šīs regulas 3. panta 2. punktā paredzētais robežlielums.

5. pants

Kumulēšana

1. *De minimis* atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar citām *de minimis* regulām ⁽²³⁾.
2. *De minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar šo regulu, nekumulē ne ar kādu kompensāciju par to pašu pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi neatkarīgi no tā, vai kompensācija ir valsts atbalsts.
3. Saskaņā ar šo regulu piešķirto *de minimis* atbalstu nekumulē ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attiecināmajām izmaksām vai valsts atbalstu tam pašam riska finansējuma pasākumam, ja šīs kumulācijas rezultātā tiktu pārsniegta augstākā attiecīgā atbalsta intensitāte vai atbalsta summa, kāda konkrētā gadījuma īpašajiem apstākļiem noteikta grupu atbrīvojuma regulā vai lēmumā, kuru pieņēmusi Komisija. *De minimis* atbalstu, kas nav piešķirts konkrētu attiecināmo izmaksu segšanai vai kas nav saistāms ar konkrētām attiecināmajām izmaksām, var kumulēt ar citu valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar grupu atbrīvojuma regulu vai lēmumu, kuru pieņēmusi Komisija.

6. pants

Uzraudzība un ziņošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka no 2026. gada 1. janvāra informācija par *de minimis* atbalstu, kas piešķirts pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, tiek reģistrēta centrālā reģistrā valsts vai Savienības līmenī. Centrālā reģistra informācijā ietilpst saņēmēja identifikācija, atbalsta summa, piešķiršanas diena, piešķirēja iestāde, atbalsta instruments un atbilstošā nozare, ko norāda, pamatojoties uz saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju Savienībā ("NACE klasifikācija"). Centrālo reģistru izveido tā, lai sabiedrībai būtu viegli piekļūt informācijai, vienlaikus nodrošinot atbilstību Savienības noteikumiem par datu aizsardzību, tostarp vajadzības gadījumā pseidonimizējot konkrētus ierakstus.
2. Dalībvalstis reģistrē centrālajā reģistrā 1. punktā minēto informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi ikviena iestāde attiecīgajā dalībvalstī, 20 darbdienu laikā pēc atbalsta piešķiršanas. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu centrālajā reģistrā iekļauto datu precizitāti.
3. Reģistrēto informāciju par *de minimis* atbalstu dalībvalstis glabā 10 gadus no atbalsta piešķiršanas dienas.
4. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudījusi, ka jaunais *de minimis* atbalsts nepalielina attiecīgajam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsummu virs šīs regulas 3. panta 2. punktā noteiktā robežlieluma un ka ir ievēroti visi šajā regulā iekļautie nosacījumi.
5. Dalībvalstis, kas izmanto centrālo reģistru valsts līmenī, katru gadu līdz 30. jūnijam iesniedz Komisijai apkopotus datus par iepriekšējā gadā piešķirto *de minimis* atbalstu. Apkopotie dati ietver saņēmēju skaitu, piešķirtā *de minimis* atbalsta kopējo summu un piešķirtā *de minimis* atbalsta kopējo summu pa nozarēm (pēc "NACE klasifikācijas"). Pirmā datu iesniegšana attiecas uz *de minimis* atbalstu, kas piešķirts no 2026. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Ja ir pieejami apkopotie dati, dalībvalstis var ziņot Komisijai par agrākiem periodiem.
6. Pēc rakstiska Komisijas pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts 20 darbdienu laikā vai tādā ilgākā laikposmā, kāds noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, kuru Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši informāciju par uzņēmuma saņemto *de minimis* atbalsta kopsummu šīs regulas un citu *de minimis* regulu nozīmē.

⁽²³⁾ Komisijas Regulas (ES) Nr. 1407/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē (OV L 352, 24.12.2013., 9. lpp.), (ES) Nr. 717/2014 (2014. gada 27. jūnijs) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē (OV L 190, 28.6.2014., 45. lpp.) un Regula (ES) 2023/2831.

7. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja atbalsts atbilst visiem šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.
2. Uzskata, ka individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikposmā no 2012. gada 29. aprīļa līdz 2023. gada 31. decembrim un atbilst Regulas (ES) Nr. 360/2012 nosacījumiem, neizpilda visus Līguma 107. panta 1. punkta kritērijus un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.
3. Pēc šīs regulas spēkā esības perioda beigām ikvienu *de minimis* atbalstu, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, var likumīgi piešķirt vēl sešus turpmākos mēnešus.
4. Līdz brīdim, kad centrālais reģistrs ir izveidots un aptver trīs gadu laikposmu, ja dalībvalsts plāno uzņēmumam piešķirt *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, šī dalībvalsts rakstiski vai elektroniski informē minēto uzņēmumu par atbalsta summu, kas izteikta kā dotācijas bruto ekvivalents, un tā *de minimis* raksturu, tieši atsaucoties uz šo regulu. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, pamatojoties uz kādu shēmu, piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties savu pienākumu pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus par summu, kas atbilst maksimālajai atbalsta summai, kuru var piešķirt atbilstoši minētajai shēmai. Šādos gadījumos, nosakot, vai ir ievērots šīs regulas 3. panta 2. punktā noteiktais robežlielums, izmanto fiksēto summu. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts no attiecīgā uzņēmuma saņem rakstisku vai elektronisku deklarāciju par visu pārējo *de minimis* atbalstu, kuru jebkurā trīs gadu laikposmā uzņēmums ir saņēmis saskaņā ar šo regulu vai citām *de minimis* regulām.

8. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas periods

Šī regula stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

To piemēro līdz 2030. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2023. gada 13. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN